

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № УК-6.....

София, 29.12.10 20... г.

УКАЗАНИЕ

относно прилагането на Закона за данък върху застрахователните премии

Настоящото указание се разработва предвид правомощията на министъра на финансите, определени по реда на чл.10, ал.6 от Закона за Националната агенция за приходите (НАП) да дава указания за единното прилагане на данъчното законодателство, които са задължителни за органите на НАП, в рамките на функциите и правомощията на агенцията.

Целта на настоящото указание е да даде отговор на някои въпроси, възникнали във връзка с облагането с данък върху застрахователните премии (наричан по-нататък в това указание „данък“), съгласно Закона за данък върху застрахователните премии (ЗДЗП).

Счетоводно отчитане на данъка

Получената сума от застрахования, представляваща данъка по сключен застрахователен договор, се отчита счетоводно при застрахователя като увеличение на паричните средства и задължение към бюджета. Посочената сума не представлява приход за застрахователя, защото същата не отговаря на изискванията за признаване на приход съгласно Международен счетоводен стандарт (МСС) 18 „Приходи“¹.

Съгласно определението за приход, посочено в параграф 7 от МСС 18, приход е брутният поток от икономически ползи през периода, създаден в хода на обичайната дейност на предприятието, когато тези потоци водят до увеличаване на собствения капитал, различни от увеличенията, свързани с вноските на акционерите. В параграф 8 от същия стандарт изрично се посочва, че сумите, събрани от името на трети страни, като данъци върху продажбите, данъци върху стоки и услуги и данъци върху добавената стойност не са икономически ползи, които предприятието получава, и не водят до увеличаване на собствения капитал. Поради това тези суми не представляват приход. В конкретната ситуация застрахователят събира сумата за данък именно от името на трета страна (държавата), в резултат на което не се увеличава собствения му капитал и следователно не е налице основание за признаване на приход.

Данъчно третиране на застрахователни договори, сключени преди 1 януари 2011 г., по които част от застрахователната премия ще се плати след 31 декември 2010 г.

Отчитайки факта, че ЗДЗП влиза в сила от 1 януари 2011 г., както и обстоятелството, че в него не съществува преходна разпоредба, която да регламентира специфично данъчно облагане на застрахователните договори, сключени преди 1 януари 2011 г., по които част от застрахователната премия ще се плати след 31 декември 2010 г.,

¹ Съгласно чл.22а, ал.2 от Закона за счетоводството, застрахователите изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на МСС

то законът се прилага от 1 януари 2011 г. и по отношение на тези застрахователни договори. Единствената специфика по отношение на застрахователните договори, сключени преди 1 януари 2011 г. е, че за застрахователя не съществува задължение за посочване в застрахователния договор на данъка отделно от дължимата застрахователна премия и от общо дължимата на застрахователя сума (§ 2 от преходните и заключителни разпоредби на ЗДЗП). Друго изключение по отношение на тези застрахователни договори ЗДЗП не регламентира.

Съгласно чл.7, ал.3 от ЗДЗП данъчното събитие възниква на датата на получаване от застрахователя на застрахователната премия, а съгласно ал.2 от същия член при разсрочено плащане на застрахователната премия всяко получаване на част от нея се смята за отделно данъчно събитие.

С оглед на гореизложеното, застрахователните премии по облагаеми застрахователни договори, получени след 31 декември 2010 г. подлежат на облагане с данък независимо от момента на сключване на застрахователния договор – преди или след 1 януари 2011 г.

По отношение на застрахователните договори, сключени преди 1 януари 2011 г., на облагане ще подлежи частта от застрахователната премия, получена от застрахователя след 31 декември 2010 г. Следователно извън обхвата на облагане ще бъдат само тези застрахователни договори, по които целия размер на застрахователната премия е получен от застрахователя преди 1 януари 2011 г. (не е налице разсрочване на застрахователната премия след 31 декември 2010 г.).

Когато по застрахователен договор, сключен преди 1 януари 2011 г., се дължи данък, то получената сума от застрахования, представляваща данъка, се отчита счетоводно при застрахователя по общия ред като увеличение на паричните средства и задължение към бюджета. В случай, че застрахователят не събере сумата за данъка по предходното изречение, то дължимият данък е за сметка на застрахователя и се отчита счетоводно при него като разход и задължение към бюджета. Осчетоводеният разход е признат за данъчни цели по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане в годината на осчетоводяване.

Посочване на данъка в застрахователния договор, при разсрочено плащане на застрахователната премия

Съгласно чл.10, ал.2 от ЗДЗП данъкът задължително се посочва в застрахователния договор отделно от дължимата застрахователна премия и от общо дължимата на застрахователя сума. Следователно в случай, че застрахователя е посочил в застрахователния договор общия размер на данъка по този договор отделно от дължимата застрахователна премия и от общо дължимата сума, то той е изпълнил задължението си по чл.10, ал.2 и за него няма задължение да посочва към всяка една част от разсрочената застрахователна премия съответната част от дължимия данък.

Заместник министър-председател и
Министър на финансите

Симеон Дянков

За министър
Б. Пенчева
Заместник-министър
8MF-1896/23.12.10
Съгласно за замяване №

